

Nr 551.

Av herr **Gustafsson** i Lekåsa **m. fl.**, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 209, angående vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatens fjärde huvudtitel för budgetåret 1948/49 m. m.*

I propositionen nr 209 har Kungl. Maj:t framlagt förslag angående vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatens fjärde huvudtitel.

I nämnda proposition hemställer chefen för försvarsdepartementet bland annat, att penningbidraget till de värnpliktiga från och med nästa budgetår skall höjas med 50 öre. Vidare föreslår departementschefen att den nu tillämpade principen att penningbidraget till de meniga höjes med 50 öre efter en sammanlagd tjänstgöring, som motsvarar första tjänstgöringen och en repetitionsövning, alltjämt bör äga giltighet.

1945 års försvarskommitté har föreslagit att penningbidraget till de värnpliktiga av samtliga kategorier från och med den 1 juli 1948 skulle höjas med en krona. Kommittén motiverade detta förslag därmed att det skulle vara av stor betydelse för de värnpliktigas trivsel och därmed för andan inom krigsmakten, att de ekonomiska förmåner, som utgingo under militärtjänstgöringen, avvägdes så, att de möjliggjorde tillgodoseendet av åtminstone vissa av de behov, som stodo i samband med deras fritid och som de förde med sig från sitt civila liv. Kommittén ansåg, att det nuvarande penningbidraget med hänsyn till penningvärdets fall måste anses vara alltför knappt tilltaget för att tillgodose även begränsade krav härvidlag. Även om de kostnader, som skulle uppkomma vid en höjning av de nu utgående penningbidragen, måste inge betänkligheter ur statsfinansiell synpunkt, ansåg försvarskommittén det ändock ofrånkomligt att en förbättring av de värnpliktigas kontanta löneförmåner komme till stånd.

Chefen för försvarsdepartementet erkänner, att de synpunkter försvarskommittén anfört äro riktiga, och förklarar att det enligt hans mening är betydelsefullt att de värnpliktigas ekonomiska förmåner icke äro för knappt tilltagna. Departementschefen anser det därför ofrånkomligt att en förbättring av de värnpliktigas kontanta löneförmåner kommer till stånd. Men med hänsyn till det ansträngda ekonomiska läget anser han sig icke kunna tillstyrka försvarskommitténs förslag om höjning med en krona utan begränsar höjningen till 50 öre.

Vi förstå de skäl av ekonomisk art, som kunna anföras för departementschefens förslag om begränsning av höjningen till 50 öre, men vi anse oss

ändock icke kunna biträda detta förslag. Vi anse att den motivering för höjning av penningbidraget med en krona, som anförts av försvarskommittén, är så bärande, att detta förslag bör genomföras. Genom penningvärdets fall kan det nuvarande penningbidraget endast i ytterst ringa utsträckning tillgodose de behov, som de värnpliktiga med all rätt kunna göra anspråk på att få täckta. För deras trivsel och för andan inom försvarsväsendet är det av stor betydelse att de värnpliktiga erhålla ett så pass stort penningbidrag att det räcker för att tillgodose legitima behov, som stå i samband med utnyttjandet av deras fritid. Det må också framhållas, att ett stort antal myndigheter och organisationer tillstyrkt försvarskommitténs förslag om höjning med en krona. Särskilt må understrykas att statskontoret tillstyrkt förslaget trots att en sådan höjning i nuvarande läge enligt ämbetsverkets mening i och för sig var ägnad att inge betänkligheter. Landsorganisationen har vidare förutsatt en ytterligare höjning utöver försvarskommitténs förslag åtminstone för vissa meniga.

Försvarskommitténs förslag, att penningbidraget i enlighet med nu tillämpade principer skall höjas med 50 öre efter en sammanlagd tjänstgöring, som motsvarar första tjänstgöringen och en repetitionsövning, tillstyrkes av chefen för försvarsdepartementet, och vi ansluta oss till detta förslag. Vid en förkortning av första tjänstgöringen till 270 dagar för flertalet värnpliktiga kommer således en sådan förhöjning att ske redan efter 300 dagar.

Med anledning av vad som sålunda anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att penningbidraget till de värnpliktiga från och med den 1 juli skall höjas med en krona.

Stockholm den 19 maj 1948.

Aron Gustafsson
i Lekåsa.

David Boman
i Stafsund.

Per Persson
i Norrby.

J. W. Pettersson
i Norregård.

Gunnar Larsson
i Luttra.

J. Onsjö.

C. O. Carlsson
i Bakeröd.

Gustaf Svensson
i Vä.

Knut Stenvall.